

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ 34^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 272

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022
ΤΡΥΓΟΜΗΝΑΣ 2022

ΕΝΑΡΞΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

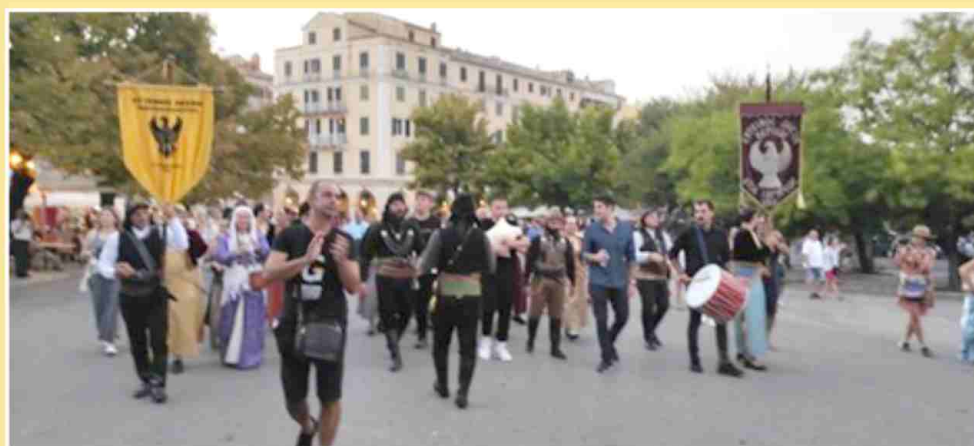

Εξήντα επτά χρόνια δημιουργικής προσφοράς στη διατήρηση των παραδόσεων του Ελληνισμού του Πόντου συμπληρώνει φέτος ο σύλλογος μας.

Μέσα σε αυτό το διαχρονικό πλαίσιο ανάδειξης της ταυτότητας της πολιτιστικής μας κληρονομιάς συνεχίζουμε τις προσπάθειες να κρατήσουμε ζωντανή την γνήσια ποντιακή παράδοση στο χορό, στη διάλεκτο, στη μουσική, το θέατρο, τη λαογραφία και το τραγούδι.

Συνέχεια στην 3η σελίδα

"Μνήμη ... Παιδεία ... Πολιτισμός..."

Ήταν ο λόγος που η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας βρέθηκε, μετά από σχετική πρόσκληση, στην εκδήλωση της Ευξείνου Λέσχης Ποντίων Κέρκυρας που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου 2022, στην πλατεία Σπιανάδα της Κέρκυρας.

Οι Κερκυραίοι καθώς και πολλοί επισκέπτες του νησιού είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν για την παιδεία και τον πολιτισμό στον Πόντο, να γευτούν παραδοσιακά εδέσματα και να παρακολουθήσουν κάποιους χαρακτηριστικούς χορούς του Πόντου.

Η κ. Αναστασία Δαβιδοπούλου, Φιλολογος-Ιστορικός, έκανε τη σχετική εξαιρετική παρουσίαση του θέματος και κατάφερε να συνοψίσει μια ιστορική πραγματικότητα πολλών ετών σε λίγες γραμμές έτσι ώστε να μπορούν όλοι να έχουν μια εικόνα της παιδείας και του πολιτισμού των Ελλήνων του Πόντου.

Συνέχεια στην 6η σελίδα

Αναστηλώθηκε η Μονή Θεοσκεπάστου στην Τραπεζούντα

Ανοιχτή είναι πλέον για τους επισκέπτες η Μονή Θεοσκεπάστου (Kizlar Manastiri, δηλαδή μοναστήρι των κοριτσιών στα τουρκικά), καθώς ολοκληρώθηκαν οι αναστηλωτικές εργασίες που ξεκίνησαν το 2014 σε συνεργασία με το υπουργείο Πολιτισμού και Τουρισμού. Το μνημείο βρίσκεται στη συνοικία Ορτάχιοαρ της Τραπεζούντας.

Η Μονή Θεοσκεπάστου είναι πλέον ιδιοκτησία του Μητροπολιτικού Δήμου Τραπεζούντας και αναμένεται να αποτελέσει πόλο έλξης τουριστών, καθώς βρίσκεται σε προνομιακό σημείο πάνω από την πόλη, στις υπώρειες του Μιθρίου όρους (Boztepe).

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας στο OPEN TV

Την Κυριακή 4 Σεπτεμβρίου 2022 ο πρόεδρος της λέσχης Νίκος Τουμπουλίδης καλεσμένος από την OPEN TV, στην εκπομπή ΤΩΡΑ ΜΑΖΙ, παρουσίασε το πρωτοποριακό βίντεο-παιχνίδι PONTOS MEMORY (ΜΝΗΜΗ ΠΟΝΤΟΥ) που δημιούργησε η λέσχη με τη στήριξη του ΥΠΠΟΑ, και έδωσε λακωνικά όλα εκείνα τα στοιχεία για την πλήρη ενημέρωση των τηλεθεατών, προκειμένου να μάθει όλη η Ελλάδα το μεγάλο έργο που συντελείται στο σύλλογο μας.

Συνέχεια στην 3η σελίδα

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

www.elverias.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Λάμπ. Πορφύρα 1- Πανόραμα Βέροιας
Τηλ.: 2331072060 - Fax: 2331028356
Βέροια - Τ.Κ. 59132
Email: info@elverias.gr

Ιδρυτής
+ ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΕΤΙΔΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ε.Λ.ΒΕΡΟΙΑΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΥΛΗΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΠΟΥΡΤΙΔΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥΜΠΟΥΛΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΜΑΡΙΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΟΥ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΗΣ Ν. & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΝΕΑ ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ
ΤΗΛ. 23310 90339 - 90234

ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ
Λ. Πορφύρα 1
591 32 - ΒΕΡΟΙΑ ΗΜΑΘΙΑΣ
Κωδικός 1000001

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

9 με 11 -9- 2022

Συμμετοχή σε εκδηλώσεις του Δήμου Κέρκυρας από 9-11 Σεπτεμβρίου 2022

14-9-2022.

Συμμετοχή με το μεγάλο χορευτικό σε εκδήλωση του σωματείου "Έρασμος" με θέμα τα 100 χρόνια από τη Μικρασιατική καταστροφή.

18-9-2022

Συμμετοχή σε εκδήλωση(λαμπαδηδρομία) του συλλόγου αιμοδοτών Ν. Νικομήδειας

25-9-2022.

Έναρξη λειτουργίας όλων των τμημάτων της λέσχης.

Η "Φλόγα της Αγάπης" άναψε στο Φράγμα Αλιάκμονα

Το πρωί της Κυριακής 18 Σεπτεμβρίου 2022 στα πλαίσια της 20ης Πανελλήνιας Λαμπαδηδρομίας Συλλόγων Εθελοντών Αιμοδοτών άναψε η «Φλόγα της Αγάπης» στο Φράγμα Αλιάκμονα. Η λαμπαδηδρομία οργανώθηκε από το Σύλλογο Εθελοντών Αιμοδοτών Νέας Νικομήδειας «Η Αγάπη» με

τη συμμετοχή εθελοντών αιμοδοτών, μελών και εκπροσώπων συλλόγων και φορέων, μικρών και μεγάλων παιδιών. Η «Φλόγα του Εθελοντή Αιμοδότη» ξεκίνησε την πορεία της στον γύρο της λίμνης του φράγματος του Αλιάκμονα, όπου η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας συμμετείχε μαζί με πέντε ακόμη συλλόγους του νομού για να κρατήσουν την ιδέα της φλόγας της αιμοδοσίας άσβεστη γιατί "το αίμα χαρίζεται και δεν αγοράζεται".

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

15-10-2022

Συμμετοχή της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας στο 16ο φεστιβάλ χορού της ΠΟΕ

16-10-2022

Συμμετοχή της Ε.Λ.Β στην παρέλαση για την απελευθέρωση της πόλης της Βέροιας.

28-10-2022

Συμμετοχή της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας στην παρέλαση για την επέτειο του «ΟΧΙ».

5ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΗΜΟΥ ΒΕΡΟΙΑΣ

Πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία το 5ο φεστιβάλ παραδοσιακών χορών του Δήμου Βέροιας από τις 1 έως τις 3 Σεπτεμβρίου 2022.

Τρεις βραδιές γεμάτες χορό, τραγούδι, μουσική απ' όλη την Ελλάδα και τον Πόντο. Η βραδιά της 2 Σεπτεμβρίου μεταφέρθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου λόγω κακών καιρικών συνθηκών.

Το ραντεβού ανανεώθηκε για την επόμενη χρονιά με την ευχή να έχει ακόμη μεγαλύτερη επιτυχία.

«Τι να θυμηθώ, τι να ξεχάσω...»

Το βράδυ της Τετάρτης 14 Σεπτεμβρίου 2022 στον κατάμεστο Χώρο Τεχνών του Δήμου Βέροιας πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία η εκδήλωση του Συλλόγου Κοινωνικής Παρέμβασης «ΕΡΑΣΜΟΣ» αφιερωμένη στην επέτειο της συμπληρώσεως 100 ετών από τη Μικρασιατική καταστροφή με τίτλο: "1922-2022. «Τι να θυμηθώ, τι να ξεχάσω». Σπαράγματα μνήμης - Μνημόσυνο τιμής".

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας προσκεκλημένη του παραπάνω συλλόγου έδωσε το βροντερό παρόν με το τμήμα των πυρριχιστών χορεύοντας τους χορούς "Μαχαίρια-Πιτσάκ" και "Πυρρίχιο-Σέρα" κερδίζοντας τις καρδιές των παρευρισκόμενων.

Ευχόμαστε η μνήμη η μείνει ζωντανή για πάντα και οι επερχόμενες γενεές να θυμούνται τις αλησμόνητες και αξέχαστες πατρίδες μας ανατολικά του Αιγαίου, χωρίς να λησμονούμε ότι εκεί μας περιμένουν οι άταφοι νεκροί μας.

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ Ε.Λ. ΒΕΡΟΙΑΣ

Λειτουργεί καθημερινά πλην
Παρασκευής και Σαββάτου
από τις 17:00 έως τις 21:00.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

e-pontos.gr
pontostv.gr
verianet.gr
inveria.gr
alexandriamou.gr
24oresimathia.gr
pliroforiodotis.gr
laikoyra.gr
faretra.info
veriamou.blogspot.com
βεροιώτης.gr
alexandreia-gidas.gr
imathia-live.blogspot.com
blogspotanthemia.com
amosimathia.blogspot.com
idisi-gr.blogspot.gr
arive.gr
efxinospontos.gr

16ο φεστιβάλ ποντιακών χορών της ΠΟΕ

Στην Λευκόβρυση της Κοζάνης, θα γίνει το 16ο πανελλαδικό φεστιβάλ ποντιακών χορών της ΠΟΕ, με τη συμμετοχή χιλιάδων χορευτών από όλη την Ελλάδα. Το φεστιβάλ θα πραγματοποιηθεί στις 15 Οκτωβρίου 2022, όπου θα συμμετέχει και η λέσχη μας με αντιπροσωπεία χορευτών.

ΕΝΑΡΞΗ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Η νέα χρονιά έναρξης όλων των τμημάτων ξεκινά εν μέσω κορονοϊού αλλά ταυτόχρονα έχοντας υπόψη μας την πραγματική κατάσταση, με αίσθημα ευθύνης απέναντι στην κοινωνία και στα μέλη του συλλόγου μας, θα λειτουργήσουμε με συνέπεια όπως καθορίζουν τα προβλεπόμενα πρωτόκολλα, για την ασφάλεια της υγείας όλων μας.

Συναισθανόμενοι τη δύσκολη συγκυρία στα οικονομικά όλων των οικογενειών τα διδάκτρα σε όλα τα τμήματα θα είναι ιδιαίτερα χαμηλά. Τονίζεται ότι η παρακολούθηση των μαθημάτων σε όλα τα χορευτικά τμήματα θα είναι ΔΩΡΕΑΝ σε όλες τις πολύτεκνες οικογένειες και τα ΑΜΕΑ.

Η έναρξη της εκπαιδευτικής χρονιάς 2022-23 ξεκίνησε με αγιασμό όλων των τμημάτων την Κυριακή 25 Σεπτεμβρίου 2022, στις 6μμ. και απευθύνοντας ολόθερμες ευχές σε όλες και όλους τους συμπολίτες σας περιμένουμε για να μας γνωρίσετε από κοντά.

Η Εύξεινος Λέσχη Βέροιας στο OPEN TV

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν και είναι μεγάλη στη συμμετοχή του παιχνιδιού που μπορείτε να το βρείτε όπως παρακάτω:

δνοη:

<https://game.elverias.gr>

facebook:

<https://facebook.com/pontusmemory>

instagram:

<https://www.instagram.com/pontusmemory/>

ΕΥΧΕΣ

"Να ζείτε άμον τα ψηλά τα ρασία"

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ευξείνου Λέσχης Βέροιας και τα μέλη της εκφράζουν τις θερμότερες ευχές για βίον ανθόσπαρτον και ανέφελον στο χοροδιδάσκαλο μας κ. Βαγγέλη Ιντζεβίδη και την υπεύθυνη παιδικών τμημάτων κ. Ζωή Κουρούκα, οι οποίοι στις 3 Σεπτεμβρίου 2022 ενώθηκαν ενώπιον Θεού και ανθρώπων με τα δεσμά του γάμου

ΠΟΝΤΙΑΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟ ΓΑΜΟ

Το τελευταίο δίμηνο πολλά παιδιά της λέσχης ενώθηκαν με το δεσμό του γάμου. Με την ευκαιρία αυτή ας θυμηθούμε μερικές παροιμίες σχετικά με το γάμο:

1. - Αν ξαναγίνουμε νύφε, εξέρω να καμαρώνω.
(Αν ξαναγίνω νύφη, θα ξέρω να καμαρώνω).
2. - Α στην μάλιστα την νύφην πολλά αοίκα να αναμέντ'ς.
(Από τη μάγισσα τη νύφη πολλά τέτοια να περιμένεις).
3. - «Γάμπρε σαφλέα» «κυρά χειμονκός εν'»
«ήξερα σε κι α σο καλοκαίρ' κι αν».
(«Γαμπρέ σαλιάρη», «κυρά μου χειμώνας είναι»,
«σε ήξερα κι από το καλοκαίρι»).
4. - Γαμπρός υιός 'κι ίνεται και νύφε θαγατέρα.
(Ο γαμπρός γιος δε γίνεται και η νύφη θυγατέρα).
5. - Η νύφε την κάρφαν ατ'ς πα αν 'κι έχ', ξάν' νύφε εν'.
(Η νύφη και χωρίς το πέπλο, πάλι νύφη είναι).
6. - Η χαρά με τα τραγωδίας κι η θανή με τα μοιρολόιας.
(Ο γάμος με τραγούδια κι ο θάνατος με μοιρολόγια).
7. - Στην χαρά σ' θα γράνω έναν ζευγάρ' ποστάλα.
(Στο γάμο σου θα χαλάσω ένα ζευγάρι παπούτσια).
8. - Τη γάμονος όλα δύσκολα κι η νύφε βαρεσμέντζα.
9. - Την γραίαν είπαν ατεν: «Σον ουρανόν γάμος ίνεται»
κι εκείνε ερώτησεν: «Η σκάλα απόθεν μερέες εν';»
(Είπαν στη γριά: Στον ουρανό γάμος γίνεται,
κι εκείνη ρώτησε: Η σκάλα από ποια μεριά είναι;).
10. - Το κορίτσ' ντ' απαργάν'σον πεθερόν,
στείλ'ν ατο σ' οσπίτ'ν ατ'ς.
(Το κορίτσι που κακοφέρεται στον παθερό,
το στέλνουν στο σπίτι του).
Ποντιακός Ελληνισμός Σελίδα 59
11. - Τον γάιδαρον σην χαράν εκάλεσαν
κι εκουβάλεσαν και το σεμέρ'ν ατ'.
(Τον γάιδαρο προσκάλεσαν σε γάμο
και κουβάλησε μαζί του και το σαμάρι).
12. - Τριάντα χρόνια και καιρούς κι εσύ, κόρ', ανάμνον.
(Τριάντα χρόνια και καιροί κι εσύ κόρη περίμενε).
13. - Χολέσκειται η νύφε, τρώει ξυλέας, χολέσκειται η πεθερά,
ξαν' τρώει ξυλέας η νύφε.
(Θυμώνει η νύφη τρώει ξυλιές, θυμώνει η πεθερά
πάλι τρώει ξυλιές η νύφη).
14. - Το κορίτσ' αν αφήντς ατο, για ζουρνατοήν
θα παιρ' για ταουλτοήν (σαφής).
15. - Η ψη την ψην 'κ' εθέλεσαν.
(Η ψυχή την ψυχή δε θέλησε)
Λέγεται όταν δεν ταιριάζουν οι σύζυγοι.
16. - Άντραν κι άλογον πη 'κ' έχ' 'ς σην
παρέβγαν έργον 'κ' έχ'.
(Όποια δεν έχει άντρα κι άλογο
δεν έχει θέση στο κατεύοδωμα).
17. - Η κόρ' όσον το κάθεται η τυχ' ατ'ς ανηβαίνει.
(Όσο περνά η ηλικία της νέας καλύτερεται και η τύχη της).
18. - Για τ' εμέν άντρας 'κ' ευρέθεν και προξενήτρα ξάι.
(Για μένα δεν βρέθηκε άντρας ούτε προξενήτρα).
19. - Για τ' εμέν άντρας 'κ' εξέβεν και σκαφίδ' 'κ' επελεκέθεν
(για άτυχη).
20. - Έντρισεν το συκοκούρ', σαγ ολσοούν καστανοκούρ'.
(Παντρεύτηκε το κούτσουρο της συκιάς,
ας ζήσει το κούτσουρο της καστανιάς)
Λέγεται όταν παντρεύονται ηλικιωμένοι.

Συνέχεια από το προηγούμενο τεύχος

Ο ΠΟΝΤΟΣ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ

Ευστάθιου Αθανασιάδη - Τσαντεκίδη (από το ομώνυμο έργο του Γεροστάθη)

Οί Σανταίοι στον Καύκασο

Οί Σανταίοι πού μετανάστευσαν στον Καύκασο είχαν μεταφέρει εκεί γλώσσα, μύθους, παραδόσεις, ήθη και έθιμα, βαθεία θρησκευτική πίστη και ευλάβεια, τίς ικανότητες και αρετές της φυλής τους καθώς και τον συντηρητισμό τους. Τήν πολύτιμη αυτή κληρονομιά του παρελθόντος κατέβαλαν μεγάλες προσπάθειες να τήν διατηρήσουν ως μέσον αυτοσυντήρησης και άμυνας. Όσοι από τους Έλληνες έζησαν στον Καύκασο γράφει σ' ένα άρθρο του ο βουλευτής Γρ. Τηλικίδης, πού ήταν σέ θέση να χαρακτηρίσει πρόσωπα και καταστάσεις καλύτερα από κάθε άλλον, θυμούνται με πόσο σεβασμό και εκτίμησιν τους περιέβαλαν οί Γεωργιανοί και οί Ρώσοι. Οί Ρώσοι μάλιστα με τήν αντικειμενικότητα πού τους διακρίνει, σάν παράδειγμα άξιο μίμησης έδειχναν στους συμπατριώτες τους τον «δραστήριο απόγονο του Όδυσσέα».

Γιά τήν τύχη των Σανταίων του Καυκάσου μπορεί να λεχθεί ό,τι ισχύει για κάθε μικρή έθνική ομάδα, πού με συνθήκες δυσμενείς προσπαθεί να διαφύγει από τήν επίδραση ενός πολιτισμού ανωτέρου σχετικά, υπερεθνικού κατά τους σκοπούς, και συγκεντρωτικού κατά τό κρατικό σύστημα.

Άν δέν μεσολαβήσουν γεγονότα πού να μεταβάλλουν ή να τροποποιήσουν τίς κατευθύνσεις της έθνικής πολιτικής του κράτους μέσα στο όποιο ζούν, μετά 3-4 γενεές χάνουν τήν γλώσσα τους και σιγά-σιγά άφομοιούνται. Η άφομοίωση δέ γίνεται τόσο γρηγορώτερα, όσο περισσότερα είναι τά σημεία της πνευματικής έπαφής και συγγενείας άναμεταξύ στους δύο λαούς.

Οί Σανταίοι του Καυκάσου όπως και όλοι οί εκεί Έλληνες παρά τήν οικονομική τους εξάντληση από τους πολέμους και τήν προσφυγικήν ζωή, παρά τίς άπαγορεύσεις της Ρωσικής κυβερνήσεως, ίδρυσαν στά χωριά τους αυτοσυντήρητα Έλληνικά σχολεία. Στίς αρχές του 20ου αιώνα, ύστερα από εισηγήσεις των τοπικών αρχών, είχε άπαγορευθεί ή διδασκαλία της Έλληνικής γλώσσας και ή λειτουργία των Έλληνικών σχολείων. Τότε συνέπεσε να έπισκεφθεί τή Ρωσία και τον Καύκασο ή Βασίλισσα της Ελλάδος Όλγα άδελφή του τσάρου. Οί κάτοικοι των Έλληνικών χωριών υπέβαλαν στη Βασίλισσα υπόμνημα παρακαλούντες να μεσολαβήσει για να άρθεί ή άπαγόρευση. Τό άποτέλεσμα ήταν να έπιτραπεί ή λειτουργία των αυτοσυντηρητών Έλληνικών σχολείων. Ούτε όμως τά σχολεία αυτά, ούτε ή προσήλωση στην Έλληνική Έκκλησία, ούτε άλλο πράγμα ήταν δυνατό «να άποτρέψει τον ραγδαίως έπερχόμενον έκρωσισμό των Έλλήνων». Τά σχολεία για λόγους οικονομικούς, κοινωνικούς και κρατικούς άρχισαν να κλείνουν. Στίς έκκλησίες, μαζί με τους ρωσσομαθείς ιερείς μπήκε τό πνεύμα

του βαθμιαίου προσανατολισμού προς τους τύπους της ρωσικής εκκλησίας. Και αυτά τά ήθη και έθιμα, πού έχουν στη λαϊκή ψυχή ρίζες πιο βαθείς από αυτήν τή γλώσσα και τή θρησκεία και μένουν ως τά τελευταία ίχνη της αυθυπαρξίας του έθνους και ταύτα άρχισαν να άποχρωματίζονται.

Κατά τό 1907 ό Γενικός έπιθεωρητής των εκκλησιών-σχολείων του Καυκάσου έγραφε στην εκθεση του: Παρακολουθούμε τό φαινόμενο του Έθνικού εκφυλισμού των Έλλήνων, τήν γρετσέσκαγια τρανσφορμάτσια, κατά τήν ωμή έκφρασή του. Άνεξάρτητα όμως από τον πολιτικό σκοπό των εισηγήσεων του Γενικού Έπιθεωρητή και άλλων υπαλλήλων, στίς αντιλήψεις αυτές υπήρχε και μιά όρθή διαπίστωση ότι ή γλωσσική άκαταστασία μεταξύ των Έλλήνων προπάντων της μορφωμένης στά Ρωσικά σχολεία νεολαίας ήταν άφόρητη ή καταγραφή των φράσεων γινόταν με άναλογία δύο λέξεων ρωσικών με τρεις Έλληνικές και κάποτε τριών με δύο. Στο δράμα του Φωτιάδη Λαζάρ άγας μπορεί κανείς να βρει πολλούς τέτοιους θησαυρούς. Αλλά και οί Τσάλκαληδες φανατικοί πατριώται των οποίων μητρική ήταν ή Τουρκική, με ύπολείμματα λέξεων και καταλήξεων ήθελαν να διατηρήσουν άσβεστη τή φλόγα της Έθνικής τους συνείδησης. Στην περίσταση αυτή δύο πράγματα έπεβράδυναν και άπέτρεψαν τον έθνικό θάνατο της Έλληνικής μειονότητας κατά τήν έκφραση του Τηλικίδη, ή Ρωσική επανάσταση του 1905 και οί βαλκανικοί πόλεμοι.

Στους βαλκανικούς πολέμους ή συμμετοχή των ποντίων ήταν άμεση με τήν άποστολή πολλών έθελοντών μεταξύ των οποίων ήταν και ό Ι. Κιλικαρίδης συνταγματάρχης του ρωσικού έπιτελείου πού έλαβε μέρος στίς μάχες της Ηπείρου και ό Π. Μαντρατζής. Μεγαλύτερη όμως ήταν ή έμμεση, δηλαδή ή συμμετοχή με έράνους πού τό Έλληνικό Τραπεζικό κατάστημα του Βατούμ τό όποιο τους έστελνε στην Έλληνική Κυβέρνηση-τους ύπολόγιζε σε 7.000.000 δραχμές του καιρού εκείνου δηλαδή 250.000 χρυσές λίρες.

Πρίν όμως από τήν επανάσταση και τους Βαλκανικούς πολέμους, δύο κοινωνικά προγράμματα, δύο αντίθετες αντιλήψεις αγωνίζονταν μεταξύ των Έλλήνων ποιά να επικρατήσει. Σύμφωνα με τή μία τά ιδιαίτερα συμφέροντα των Έλλήνων θα έξυπηρετούνταν καλύτερα αν δέν έπηρεάζονταν από τή σκέψη για τή μελλοντική έθνική ύπόσταση της μειονότητας, αν συνεχώς μορφώνονταν ρωσσοπρεπώς και έπαιρναν μέρος στην κρατική και κοινωνική ζωή. Σύμφωνα με τήν άλλη τήν ιδεαλιστική, τήν έθνική, έπρεπε πάσει δυνάμει να περιφρουρηθεί ό έθνικισμός και γ' αυτό άργά ή γρήγορα έπρεπε να μεταναστεύσουν στην Ελλάδα.

Υπήρχεν όμως και τρίτο ρεύμα συμβιβαστικό. Οί όπαδοί του άκουαν πόσοι από τό έλεύθερο κράτος μετανάστευαν κάθε χρόνο στην Άμερική και στη Ρωσία από τή μία μεριά έβλεπαν τήν πανσλαβική άδιαλλαξία των ίμπεριαλιστών, και από τήν άλλη τό δυνατό προοδευτικό πνεύμα του ρωσικού λαού, και ύποστήριζαν ότι ήταν δυνατό να ίκανοποιηθούν και τά γενικώτερα κοινωνικά και τά ιδιαίτερα

έθνικά συμφέροντα των Έλλήνων, αν ήθελεν έπιβληθεί τό μετριοπαθές μεταρρυθμιστικό ρεύμα.

Η επανάσταση του 1905 αν και άπέτυχε, έδικαίωσε τήν Τρίτη μερίδα, οί βαλκανικοί όμως πόλεμοι έδωσαν θάρρος στους έθνικιστές (και από όλες τίς περιοχές του Καυκάσου μετανάστευσαν στην Ελλάδα, ανάμεσα βέβαια σ' αυτούς ήσαν και Σανταίοι).

Μετά τήν Οκτωβριανή επανάσταση στη Ρωσία, ή Γεωργία έγινε ανεξάρτητη και έπειδή είχε κυβέρνηση σοσιαλιστική συνέδραμε τίς μειονότητες να αναπτυχθούν και με τήν γενναία ύλική συνδρομή της οί Έλληνες επέτυχαν τήν τέλεια έθνικοποίηση των σχολείων τους.

Κατά τήν περίοδο αυτή οί Έλληνες είχαν αναπτύξει ύπολογίσιμη έθνική δράση-όχι μόνο στίς παραλιακές περιοχές (Βατούμ, Σουχούμ) όπου από πολλά χρόνια υπήρχαν κέντρα έθνικά, διότι οί περισσότεροι από τους Έλληνες κατοίκους τους είχαν Έλληνική ύπηκοότητα, αλλά και στίς άγροτικές περιφέρειες όπου είχαν ρωσική ύπηκοότητα, οί Έλληνες έξεδήλωσαν άξιοσημείωτη δραστηριότητα για να ώφεληθούν από τίς ευνοϊκές περιστάσεις.

Όργανώσεις και άτομα κατέβαλλαν μεγάλες προσπάθειες για τήν καθιέρωση της Έλληνικής γλώσσας ως ύποχρεωτικής στά σχολεία της στοιχειώδους εκπαίδευσης. Για πρώτη φορά σε ρωσικό βιβλίο έπετράπη να καταχωρηθεί Έλληνικό λεξιλόγιο κάτω από τό ρωσικό κείμενο (χρηστομάθεια Κορχανίδη)

Στό ρωσικό πρακτικό λύκειο του Κάρς, όπου φοιτούσαν Έλληνόπαιδες, είχε εισαχθεί ως γλωσσικό μάθημα ή νεοελληνική.

Στό θεολογικό σεμινάριο της Τιφλίδας, όπου σπούδαζαν παιδιά Έλλήνων κληρικών, είχε εισαχθεί ή νεοελληνική ως προαιρετικό μάθημα, ύστερα από μεγάλες προσπάθειες δύο Έλλήνων άποφοίτων της ανωτάτης ακαδημίας Πετρούπολεως και Κιέβου και υπαλλήλων του κράτους, του Χ. Συγγαρέως και Κ. Ναλπάνη ό πρώτος για τήν έθνικήν του δράση τιμωρήθηκε με μετάθεση στά σύνορα της Σιβηρίας. Αλλά και ό φιέλληνας Ρώσος του σεμιναρίου Μιχ. Προεμπραζένσκι ένέπνεε στους Έλληνες μαθητές του τήν αγάπην προς τήν αρχαίαν και νέα Ελλάδα και διέθετε τό μισθό του για αγορά νεοελληνικών βιβλίων πού χάριζε στους μαθητάς του πού τον έλάτρευαν κι αυτός μετετέθη στην Κ. Ρωσία.

Έρασιτέχνες και θεατρόφιλοι νέοι ίδρυσαν δραματικούς συλλόγους στην Τιφλίδα, Βατούμ, Σουχούμ και όργάνωσαν έλληνικές θεατρικές παραστάσεις στίς πόλεις όπου ήσαν εγκατεστημένοι Έλληνικοί πληθυσμοί.

Όργάνωσαν έθνικιστικές όργανώσεις για προστασία των άδικουμένων όμοεθνών.

Δυστυχώς οί Μπολσεβίκοι με φθόνο έβλεπαν τήν πρόοδο στη σοσιαλιστική Γεωργία πού ήταν καρφή στά μάτια τους, και τό Μάρτιο του 1921 τήν κατέλαβαν ίσοπεδώσαντες τά πάντα, άφου έξόρισαν στην αρχή άτομα και κατόπιν όλόκληρα χωριά στην Κεντρική Ασία ως τά σύνορα της Κίνας.

(συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος)

Τρυγομηνάς ο μήνας του τρύγου στον Πόντο

Τρυγομηνάς λεγόταν σε πολλές περιοχές του Πόντου ο δέκατος μήνας του χρόνου, καθώς τότε πραγματοποιούσαν τον τρύγο των σταφυλιών, ενώ στα Σούρμενα ο Οκτώβριος διατηρούσε το όνομά του. Στην Ινέπολη και στα Κοτύωρα τον αποκαλούσαν Αϊ-Δημήτρη λόγω της γιορτής του Αγίου Δημητρίου στις 26 Οκτωβρίου.

Ήταν ο μήνας κατά τον οποίο άρχιζαν οι χιονοπτώσεις και το βαρύ κρύο, και όλοι έκαναν τις απαραίτητες προετοιμασίες για να προφυλαχθούν από το χειμώνα. Οι παρχαρομάνες και οι παρχαρέτ' κατέβαζαν τα κοπάδια από τα παρχάρια και τα πήγαιναν στα χωράφια για να τα λιπάνουν ώσπου να χιονίσει. Έτσι μας εξηγεί το ακόλουθο δίστιχο: «Τρυγομηνά χειμός καιρός και χιόνια σα ρασία, ασά παρχάρια έφυγαν κι εκλώσαν 'ς σα χωρία».

Το χιόνι ερχόταν νωρίς στον Πόντο, αποκλείοντας τους δρόμους και δυσκολεύοντας τις μετακινήσεις, γι' αυτό και συνήθιζαν να λένε προληπτικά ο ένας στον άλλον «Έρθεν ο τρυγομηνάς, άλλο 'ς σο ρασίν μη πας». Τον Οκτώβριο, πριν χαλάσει εντελώς ο καιρός, φρόντιζαν να μαζεύουν ξύλα για το χειμώνα καθώς και όλους τους καλοκαιρινούς και φθινοπωρινούς καρπούς πριν καλύψει το χιόνι όλα τα φυτά και τα άνθη που καρποφορούσαν στην περιοχή.

Γι' αυτό έλεγαν «Ο Τρυγομηνάς φέρ' ξύλα και μαραίν' και ρουζ' τα φύλλα» (ο Οκτώβριος φέρνει τα ξύλα και μαραίνει και κάνει να πέφτουν τα φύλλα).

Υπήρχαν βέβαια μερικά φυτά που άνθιζαν ακόμα και τον Οκτώβριο, όπως το αγροδέζμιν (είδος μέντας), το αγριοκάστανον, το βρομόχορτον και η πικρελαία (είδος άγριας δαμασκηνιάς).

Σύμφωνα με την εγκυκλοπαίδεια του Ποντιακού Ελληνισμού, τη μεγαλύτερη παραγωγή σταφυλιών στον Πόντο την είχε η Τραπεζούντα, απ' όπου μάλιστα γίνονταν και εξαγωγές οίνου. Από το χυμό των σταφυλιών παρασκευαζόταν με παρατεταμένο βράσιμο ένα πυκνόρρευστο σιρόπι, το πετμέζ', που ήταν γνωστό από την Αρχαιότητα. Τα τρυφερά φύλλα του αμπελιού χρησιμοποιούνταν στη μαγειρική (π.χ. τα γνωστά ντολμαδάκια).

Στον Πόντο καλλιεργήθηκαν συστηματικά αρκετές ποικιλίες σταφυλιών, όπως: ασπροστάφυλον, καστανίτης, μαυροστάφυλον, μεγαλέσ', μελικέρ' (είδος αμπέλου που αναφερόταν και από τον γραμματικό Ησύχιο), παρμάκ' (το είδος αυτού του σταφυλιού ονομαζόταν στην αρχαία ελληνική «δακτυλίσ»), πιστατούρ', πολιτικό, χίρα, εκατόν παργμαγίν, λιφανίδ', ρωβυζούδες, μαυροπολίτικο, κόρυζα.

Στις 2 Οκτωβρίου γιορταζόταν η μνήμη του Αγίου Θεόδωρου Γαβρά, του Μεγαλομάρτυρα του Πόντου. Σύμφωνα με την Ακολουθία του, σε μια συμπλοκή με τους Σελτζούκους Τούρκους συνελήφθη αιχμάλωτος και προκειμένου να μην απαρνηθεί τον Χριστό και την πίστη του, μαρτύρησε μετά από φρικτά βασανιστήρια στις 2 Οκτωβρίου 1098 μ.Χ. στη Θεοδοσιούπολη (σημερινό Ερζερούμ).

Γράφει ο Γιώργος Χειμωνίδης

Τα δύο εφτάω έναν και γλυτώνω

Είνας γραία σα νεότητας τ'ς έτον πολλά καματερέσσα και ασού εγέρασεν πα ξάει κι έστεκεν, όλεν την ημέραν κατ' θα εβρήκεν να εφτάει. Έναν ημέραν επή'εν σο ραχίν, ετσάκωσεν και εποίκεν έναν φορτίον ράχιας ψιλά ξύλα για τ' οτσιάχ', εφορτώθεν ατά και εχπάστεν. Ση στράταν ετσιάτεπεν τον γειτονάν ατ'ς κι εκείνος σ' άμιον ντο είδεν ατέν, ερώτεσεν ατέν: Γιάγια εθαρώ οσήμερον πολλά ξύλα εφορτώθες. Είναι πουλόπο μ' είπεν ατόν η γραία, σγώ ατώρα εγέρασα και άλλο κι επορώ για τ' από τα δύο φορτία εφτά'α τα έναν και αμάν γλυτώνω.

Λέξεις:

Καματερέσσα= εργατική

Επίθετο: ο καματερός - η καματερέσσα- το καματερόν, αλλά και: ο , η καματερός- το καματερόν.

Πα = και π.χ. ατός πά = και αυτός.

Το ραχίν= το βουνό (προφέρεται ρασίν).

Η ράχια= η ράχη (προφέρεται ράσσια).

Επήκεν: έκανε (αόριστος του ρήματος εφτάω= επήκα).

Εχπάστεν= ξεκίνησε (αόριστος του ρήματος αχπάσκουμαι=ξεκινάω).

Ετσιάτεπεν= συνάντησε- συναντήθηκε(αόριστος του τσιατεύω= συναντώ).

Κι επορώ= ουχί μπορώ= δεν μπορώ.

Γλυτώνω= ελευθερώνομαι- ξεφεύγω και μεταφορικά τελειώνω.

Φορτίον ράχιας= ατομικό φορτίο ράχης-πλάτης.

Το οτσιάχ' = το τζάκι- η εστία.

Σ' αμιον= μόλις- με το που π.χ. σ' αμιον ντο είδεν ατεν= με το που την είδε.

Αναστηλώθηκε η Μονή Θεοσκεπάστου στην Τραπεζούντα

Συνέχεια από την 1η σελίδα

Την... κορδέλα των εγκαινίων έκοψε ο δήμαρχος Μουράτ Ζορλούογλου, ο οποίος τόνισε τα χιλιάδες χρόνια ιστορίας της Τραπεζούντας, χαρακτηρίζοντας την πρωτεύουσα δεκάδων πολιτισμών και ταυτοχρόνως πόλη των πολλών ακόμα μυστηρίων που μένει να αποκαλυφθούν.

(Φωτ.: Selçuk Kahyaoglu)

Επίσης θα φιλοξενεί πολιτιστικές εκδηλώσεις, μιας και έχει σχεδιαστεί ως ζωντανό μουσείο με σημαντική θέση στην καλλιτεχνική ζωή της πόλης, όλο το χρόνο. Άλλωστε, στην τελετή των εγκαινίων έδωσε συναυλία ο Τούρκος πιανίστας και συνθέτης Τουλουγιάν Ουγκουρλού.

Το μοναστηριακό συγκρότημα εκτείνεται σε δύο επίπεδα και προστατεύεται από ψηλά τείχη. Ιδρύθηκε τον 14ο αιώνα από τη μητέρα του Αλέξιου Γ' Μεγάλου Κομνηνού, Ειρήνη. Το όνομα Θεοσκεπάστος οφείλεται στο ότι η στέγη του καθολικού ήταν ο φυσικός βράχος του βουνού.

Μέχρι τον ξεριζωμό των Ελλήνων ήταν γυναικεία μονή αφιερωμένη στην Παναγία. Στην πορεία των χρόνων μετά το 1923 ο ναός έγινε μέχρι και στάβλος, ενώ πουλήθηκαν τα υπόλοιπα κτήρια. Σήμερα διασώζονται τοιχογραφίες του Αλέξιου Γ', της συζύγου του Θεοδώρας και της μητέρας του Ειρήνης.

(Πηγή: pontos.news)

Ο Πόντος στην μυθολογία

Η Τζίζερε και το Κιουρτιούν, τμήματα Τορουλίου,θύματ' αθώα πέφτουνε του Τουρκικού σφαγείου.Χιλιάδες Τούρκοι πρόσφυγες, όλοι καλ' ωπλισμένοι.

Όλοι είναι φυγόστρατοι, με βόλια 'φοδιασμένοι.Χρήματα λένουν· κ' έρχονται και "παρθένους" φωνάζουν"Φαγί και μέρος θέλουμε ή την ζωήν" κραυγάζουν."Άπιστοι· βρε κιαούρηδες" λένε· σεις είσθ' αιτία."Και ήλθε και μας πλάκωσε η άπιστος Ρωσία"."Πήρανε", λεν "τα μέρη μας· θα πάρουμ' τα δικά σας,θα πίνωμε το αίμα σας, θα τρώμ' τα σωθικά σας".Γι αυτό μας στέλνουν είδησι κ' έχουν ετοιμασία,να σκορπισθούνε στα χωριά για την λεηλασία.Ότε δε βγήκαν κ' έφθασαν στα δικά μας τα μέρη,τρεις χιλιάδεςΈλληνας μας έχουνε στο χέρι.Σκοτώνουν, δέρνουν και χτυπούν τον βίο μας αρπάζουν.Στα χέρια τους αν πέφτουνε κορίτσια, τ' ατιμάζουν".

Οι κάτοικοι της Ματσούκας διατάχθηκαν τον Απρίλιο του 1916 να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και να απελαθούν μέσω των ποντιακών άλπεων, στο εσωτερικό της Μικράς Ασίας, κυρίως στα οροπέδια του Ερζερούμ. Αφάνταστες και απεριγράπτες είναι οι ταλαιπωρίες που πέρασαν τις χειμωνιάτικες, ακόμη, για την περιοχή μέρες και νύχτες της πορείας τους. Ο λευκός θάνατος αποδεκάτιζε τους εξοριστούς. Μυστικά διατάγματα και διαταγές έθεταν εκτός νόμου τους χριστιανούς. Η πείνα και οι αρρώστιες ήταν το τελειωτικό χτύπημα κατά των Ελλήνων. Ο Γιώργος Λαπαρίδης που επέζησε από τις κακουχίες της εξορίας στο Ερζερούμ περιγράφει, με έναν ιδιαίτερα τραγικό αλλά και λιτό, λακωνικό τρόπο, το προσωπικό του μαρτύριο αλλά και των συγχωριανών του: " Έτον ζ' σα 1916 τη χρονιάς. Οι Ρουσάντ' επαίραν την Ζάβεραν και εμάς το' αγουρ'ς οι Τουρκάντ' εποίκαν εμάς εξορίαν σ' σο Ερζερούμ. Χειμωγκός καιρός, μέσασμαν Καλανταρί και κρύος πάγος. Τα λιθάρια κατέσπαναν ας σο πάγον και εμείς άχαροι επορπάναμεν ξυπόλ'τοι και μισοφορεμέν'. Όποιος εφόρνεν τσιαρούχια έτον καλότυχος. Και σίτια επορπάναμε οι τσιανταρμάδες εντούναν με τα κοντάκια του τυφεκί και ερουζ'νανε μας απέσ' σο ποτάμ', ζ' σον Κάνιν, και εβρέχουμες καλά καλά. Εγίνουμες λουλούτο ας σο νερόν. Και επεκεί εβγάλλ'νανέ μας ας σο ποτάμ' και εποπράτ'ναμε. Τα βρεγμένα τα λώματα εμούν επάγωναν απάν'εμούν και εποίναν' "κρατο-κρουτο" τα κροσταλίδια και τα παγούρια.

Πόσ' νομάτ' επέμ'ναν ζ' σα στράτας, πόσ' νομάτ' έπαθαν ας σο κρύον, πόσ' νομάτ' επέθαναν ας σο λιμόν, ένας θεός εξέρ'!"

Τα ταπούρ' εμούν δηλ. η ομάδα εμούν έτον 120 νομάτ' ας ση Ζάβεραν και 45 νομάτ' εκλώσταμ οπίσ'...".

Ο Λάμπρος Μαυρίδης από το Τεπέκιοϊ της Πουλαντζάκης αναφέρει ότι "από τους 700 που βγήκαμε εξορία από το χωριό μας το 1916 γυρίσαμε 232 άτομα", τα οποία ένα χρόνο αργότερα υπέστησαν χειρότερα μαρτύρια από τον Άιχμαν του ποντιακού ελληνισμού, Τοπάλ Οσμάν, κατά μαρτυρία του ίδιου: "Κανένα χρόνο μετά το γυρισμό μας από την εξορία (1916), κακήν κακώς, ζήσαμε. Ύστερα ο Τοπάλ Οσμάν ήρθε χαράματα και περικύκλωσε το χωριό με τους τσέτες του. Μάζεψαν τον κόσμο, έναν-έναν τους χωριανούς και τους έβαλαν σ' ένα σπίτι, σιμά στην εκκλησία: Άντρες, παιδιά, γυναίκες, γέρους, μωρά. Έδωσαν φωτιά το σπίτι και τους έκαψαν ζωντανούς!

Προτού να τους κάψουν διάλεξαν 4-5 νέες γυναίκες και τις κράτησαν για τον εαυτό τους. Μετά έχυσαν 10 τενεκέδες πετρέλαιο μέσα και ολόγυρα στο σπίτι και κατόπιν έρριξαν μια χειροβομβίδα. Άναψε φωτιά! Το σπίτι ήταν του Κοντού του Κώτα. Δέκα-είκοσι λεφτά κράτησε το κακό. Φώναζαν. Οι φωνές των γυναικών "σον ουρανόν έβγαιναν" (οι φωνές των γυναικών ανέβαιναν στον ουρανό). Τινάχτηκε το σπίτι μες στις φλόγες κι όλους τους πλάκωσε μέσα!

Ένα κορίτσι απ' το παράθυρο πήδηξε και έφυγε απ' τη φωτιά. Έριξαν σφαίρες οι τσέτες αλλά ήταν κατήφορος και γλίτωσε. Μια σφαίρα την πήρε ξυστά στο κεφάλι. Ρούδα τη λέγανε. Ήρθε κοντά σε μας που ξεφύγαμε απ' το πρωϊ. Τη ρώτησα για την γυναίκα μου και τα παιδιά μου. Μου είπε: "Τη γυναίκα σου την είδα, τα παιδιά σου δεν τα είδα".

Οι πέντες γυναίκες που διάλεξαν για να τις πάρουν οι Τούρκοι να τις βιάσουν, το κατάλαβαν και σαν έβλεπαν τη φωτιά και τις φωνές, πήδΟι Αμαζόνες

Κοντά στον θερμόδωντα και τον Ίρι ποταμό, εκτείνεται κατά τον Στράβωνα η Θεμίσκυρα, η πεδιάδα των αμαζόνων, αυτού του έθνους των ηρωικών γυναικών και το παροιμιώδες πολεμικό μένος, που έκοβαν, όπως μυθολογείτε τον έναν τους μαστό για να πολεμούν πιο ελεύθερα στην μάχη με τα τόξα. Η εκστρατεία του Ηρακλή εναντίον τους, για να πάρει τον ζωστήρα της βασίλισσας τους Ιπολλύτης αποτελεί έναν από τους άθλους του.

Ο Φρίξος και η Έλλη

Ο μύθος παραδίδει ότι τα δύο αδέρφια, αφού ξεφεύγουν από την θυσία καβάλα σ' ένα φτερωτό χρυσόμαλλο κριάρι κατευθύνονται προς την Κολχίδα, Η Έλλη όμως ζαλίζεται πάνω απ' τα Δαρδανέλια και πέφτει στην θάλασσα που από τότε ονομάζεται Ελλήσποντος (ο Πόντος της Έλλης). Ο Φρίξος, μόνος του πια φτάνει στην Κολχίδα, θυσιάζει το κριάρι και χαρίζει το χρυσόμαλλο δέρας του στον βασιλιά Αιήτη. Το δέρας, κρεμασμένο σε μια βελανιδιά με φύλακα έναν τεράστιο δράκο, χαρίζει με τις μαγικές του ιδιότητες ευημερία στον λαό του Αιήτη.

Ο Προμηθέας

Ο αλτρουιστής ήρωας που χάρισε το πολύτιμο δώρου της φωτιάς στους ανθρώπους αφού την έκλεψε από τον Όλυμπο, δέθηκε κατά την παράδοση του Ισιόδου από τον οργισμένο Δία πάνω στα βράχια του Καυκάσου. Εκεί έτρωγε καθημερινά το συκώτι του ένα αετός, ώσπου έγινε ο Ηρακλής λυτρωτής στο μαρτύριο του.

Η αργοναυτική εκστρατεία

Ο θρύλος της ξεκινά από την πόλη Ιωλκό της Θεσσαλίας, με τον Ιάσωνα να συγκεντρώνει τα πιο γενναία παλικάρια της εποχής (όπως τον Ηρακλή, τον Έυφημο, τον Θυσέα, τον Κάστορα, τον Πολυδεύκη κ.α.) και να ξεκινά με το καράβι Αργώ το περιπετειώδες ταξίδι του στην Κολχίδα. Όταν φτάνει εκεί με την βοήθεια της κόρης του βασιλιά Αιήτη, Μήδειας, κατορθώνει να κλέψει το χρυσόμαλλο δέρας σκοτώνοντας τον γιο του βασιλιά Άψυρτο. Μετά από πολλές περιπέτειες επιστρέφει θριαμβευτής στην Ιωλκό.

- "Είη το όνομα του Κυρίου!..."

Πήδησαν στη φωτιά και κήκαν. Πέθαναν μαζί με τις άλλες.

Αυτό όλο κράτησε μισή ώρα. Μετά μισή ώρα οι τσέτες έφυγαν και πήγαν στ' άλλα χωριά. Και σε κάθε χωριό μισή ώρα στέκονταν, έκαιγαν έκαιγαν και συνέχεια έφευγαν. Δεκαεφτά (17) χωριά έκαψαν στη συνέχεια. Τα Γουζερε, Κόλτιζι, Τεπέκιοϊ, Τεμιρτζίκιοϊ, Γιόμα, Κινέη... Δεν έκαιγαν τα σπίτια των χωριών. Μόνο ένα σπίτι έκαιγαν μαζί με τους ανθρώπους".

"Μνήμη ... Παιδεία ... Πολιτισμός..."

Συνέχεια απο την 1η σελίδα

Ευχαριστούμε το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΛΠΚέρκυρας και ιδιαίτερα την ακούραστη πρόεδρο του συλλόγου κ. Στέλλα Σοϊλεμετζίδου ,τη φιλόξενη Γ. Γραμματέα κ. Κοτίδου Νόπη, το χοροδιδάσκαλο Γιώργο Ιακωβίδη για την άριστη προετοιμασία των χορευτών και όλα τα παιδιά που συμμετείχαν από τους δύο συλλόγους ως μουσικοί και ως χορευτές για το υπέροχο και μοναδικό τριήμερο που περάσαμε στο νησί των Φαιάκων.

Ευχαριστούμε από καρδιάς για την άριστη φιλοξενία και τη μεγάλη αγκαλιά που βρήκαμε από τα αδέρφια μας και δεν υπάρχουν λόγια για να εκφράσουμε το μεγαλείο για τους αγωνιστές της Κέρκυρας που μάχονται για να κρατήσουν την παράδοση, την ιστορία και τον πολιτισμό των Ελλήνων του Πόντου.